

Zamyslenia na týždeň po 20. nedeli po Svätej Trojici

Sobota 20. októbra 2018

Piesne: ES č. 322, 452

Text: Sk 14, 8 – 18

„8I bol v Lystre muž, nevládny na nohy, chromý od narodenia, ktorý (len) sedel a nikdy nechodil. 9Ten počúval Pavla, keď hovoril. Pavel sa uprene zahľadel na neho, a keď videl, že verí vo svoje uzdravenie, 10povedal mu silným hlasom: Postav sa na rovné nohy! I vyskočil a chodil. 11Keď zástupy videli, čo Pavel urobil, pozdvihli svoj hlas a po lykaonsky povedali: Bohovia sa pripodobnili ľuďom a zostúpili k nám. 12Barnabáša pomenovali Jupiterom a Pavla, pretože on hovoril, Hermesom. 13Kňaz Jupiterovho chrámu, ktorý bol pred mestom, priviedol k bránam junce a vence a so zástupmi chcel obetovať. 14Keď to apoštolovia Barnabáš a Pavel počuli, roztrhli si rúcha a vybehnúc k zástupu hlasno volali: 15Čo to robíte, mužovia? Aj my sme ľudia vám podobní a zvestujeme vám evanjelium, aby ste sa od tých márností obrátili k živému Bohu, Stvoriteľovi neba a zeme, mora i všetkého, čo je v nich, 16ktorý v pominulých pokoleniach nechal všetkých pohanov chodiť po ich cestách, 17hoci sa aj nenechal bez osvedčenia, ale činil dobre, dával vám z neba dažde a úrodné časy a naplňoval vás pokrmom a potešením. 18Takýmito slovami podarilo sa im horko-ťažko upokojiť zástupy, aby im neobetovali.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Keď Pán Ježiš rozprával ľuďom o Božom kráľovstve, veľakrát boli zaskočení tým, o čom rozprával. Hovorili, že Jeho slová sú plné moci (Mt 7, 29). Nakoniec sám Boh, keď tvoril tento svet, stačilo, aby riekol a dialo sa. Toto Božie slovo sa neskôr prejavovalo prostredníctvom učeníkov a mnohých ďalších, až dodnes. Je to vždy slovo, ktoré v prvom rade mení človeka a jeho vnútro, pretože mať zachránenú dušu (Mk 8, 36) je viac, ako mať všetko, aj plné zdravie, v tomto svete. Viera je veľakrát spojená s očakávaním – verím, že moja viera prinesie svoje ovocie. A viera v srdci človeka rastie skrze počúvané slovo. Dnes to môžeme vidieť priamo, keď Pavel zvestuje slovo Božie a sedí tam človek, ktorý ani len nemohol dúfať v záchranu, keďže bol od narodenia chromý. Iné je to, ak sa nám v živote stane úraz a človek ostane ochrnutý. Vtedy má na čo spomínať a dôvod vkladať sa do rúk lekárov, aby mu prinavrátili zdravie. Viera v Boha, ktorú prináša Pavel do Lystry, však budí v človeku viac. Pavel, vidiac, že ochrnutý človek verí v svoje uzdravenie (Sk 14, 9) v moci Božej, mu tento vzácny dar dáva. Je smutné, že vo svojom živote sa viac spoliehame na

ľudské schopnosti a len keď už je veľmi zle, voláme Boha na pomoc. Ochrnutý človek dôveroval slovu Pána, že môže byť zo svojho utrpenia vyslobodený. Dokážeme Bohu dôverovať takýmto spôsobom aj my? Modlíme sa, aby nám Hospodin dal silu v našej viere. On sám skrze Krista hovorí: už malá viera ako horčičné zrnko dokáže robiť veľké veci. Veriť bez pochybovania je pre dospelého človeka prevereného mnohými klamstvami veľkou skúškou. A predsa Pán Ježiš hovorí: Ak sa neobrátite a nebudete ako deti, nevojdete do kráľovstva nebeského. Prosme Boha o takúto vieru, aby sme aj my mohli zažívať Boží dotyk každý jeden deň. Amen.

Modlitba:

Hospodine, mnohokrát som zneistený vlastnými pochybnosťami. Nemám istotu, že vypočuješ moju modlitbu a že odpovieš na moje volanie. Prispor mi, prosím, viery, ako volali Tvoji učeníci, nech môj duch je pevnejší v Tebe. Nauč ma dôverovať Tvojmu hlasu, a viac sa v každej situácii odovzdať do rúk Ducha Svätého. Amen.

Mgr. Ľuboš Činčurák, zborový farár v CZ ECAV Kuková